

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ A REPUBLICII MOLDOVA

str. Alexandru Lăpușneanu nr. 28,
Chișinău MD 2004,
Republica Moldova

SESIZARE

prezentată în conformitate cu art. 25 lit. g) din Legea nr. 317-XIII din 13 decembrie 1994 cu privire la Curtea Constituțională și articolele 38 alin. (1) lit. g) și 39 din Codul Jurisdicției Constituționale nr. 502-XIII din 16 iunie 1995

p/e 08:00

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ A REPUBLICII MOLDOVA			
Intrare Nr.	<i>36a</i>		
" <i>21</i> "	" <i>02</i> "	<i>2024</i>	

I. AUTORUL SESIZĂRII

1. Deputați în Parlament: Petru Jardan, Marina Tauber, Denis Ulanov, Vadim Fotescu, Reghina Apostolova

2.

3.

II. OBIECTUL SESIZĂRII

A. Obiectul prezentei sesizări îl constituie:

- Verificarea constituționalității omisiunii de a emite Decretul Președintelui Republicii Moldova privind confirmarea Guvernatorului (Bașkanului) Găgăuziei (Gagauz-Yeri) în funcția de membru al Guvernului.

III. CADRUL NORMATIV PERTINENT

Constituția Republicii Moldova (*Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 1997, nr. 1 art. nr :1*):

Articolul 1

Statul Republica Moldova

(3) Republica Moldova este un stat de drept, democratic, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile lui, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme și sînt garantate.

Articolul 2

Suveranitatea și puterea de stat

(1) Suveranitatea națională aparține poporului Republicii Moldova, care o exercită în mod direct și prin organele sale reprezentative, în formele stabilite de Constituție.

(2) Nici o persoană particulară, nici o parte din popor, nici un grup social, nici un partid politic sau o altă formațiune obștească nu poate exercita puterea de stat în nume propriu. Uzurparea puterii de stat constituie cea mai gravă crimă împotriva poporului.

Articolul 5

Democrația și pluralismul politic

(1) Democrația în Republica Moldova se exercită în condițiile pluralismului politic, care este incompatibil cu dictatura și cu totalitarismul.

(2) Nici o ideologie nu poate fi instituită ca ideologie oficială a statului.

Articolul 7

Constituția, Lege Supremă

Constituția Republicii Moldova este Legea ei Supremă. Nici o lege și nici un alt act juridic care contravine prevederilor Constituției nu are putere juridică.

Articolul 21

Prezumția nevinovăției

Orice persoană acuzată de un delict este prezumată nevinovată pînă cînd vinovăția sa va fi dovedită în mod legal, în cursul unui proces judiciar public, în cadrul căruia i s-au asigurat toate garanțiile necesare apărării sale.

Articolul 39

Dreptul la administrare

(1) Cetățenii Republicii Moldova au dreptul de a participa la administrarea treburilor publice nemijlocit, precum și prin reprezentanții lor.

(2) Oricărui cetățean i se asigură, potrivit legii, accesul la o funcție publică.

Articolul 53

Dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică

(1) Persoana vătămată într-un drept al său de o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, este îndreptățită să obțină recunoașterea dreptului pretins, anularea actului și repararea pagubei.

(2) Statul răspunde patrimonial, potrivit legii, pentru prejudiciile cauzate prin erorile săvîrșite în procesele penale de către organele de anchetă și instanțele judecătorești.

Articolul 77

Președintele Republicii Moldova, șeful statului

(1) Președintele Republicii Moldova este șeful statului.

(2) Președintele Republicii Moldova reprezintă statul și este garantul suveranității, independenței naționale, al unității și integrității teritoriale a țării.

Articolul 79

Validarea mandatului și depunerea jurămîntului

(1) Rezultatul alegerilor pentru funcția de Președinte al Republicii Moldova este validat de Curtea Constituțională.

(2) Candidatul a cărui alegere a fost validată depune în fața Parlamentului și a Curții Constituționale, cel tîrziu la 45 de zile după alegeri, următorul jurămînt:

"Jur să-mi dăruiesc toată puterea și priceperea propășirii Republicii Moldova, să respect Constituția și legile țării, să apăr democrația, drepturile și libertățile fundamentale ale omului, suveranitatea, independența, unitatea și integritatea teritorială a Moldovei".

Articolul 88

Alte atribuții

- Președintele Republicii Moldova îndeplinește și următoarele atribuții:
- a) conferă decorații și titluri de onoare;
 - b) acordă grade militare supreme prevăzute de lege;
 - c) soluționează problemele cetățeniei Republicii Moldova și acordă azil politic;
 - d) numește în funcții publice, în condițiile prevăzute de lege;
 - e) acordă grațiere individuală;
 - f) poate cere poporului să-și exprime, prin referendum, voința asupra problemelor de interes național;
 - g) acordă ranguri diplomatice;
 - h) conferă grade superioare de clasificare lucrătorilor din procuratură, judecătoria și altor categorii de funcționari, în condițiile legii;
 - i) suspendează actele Guvernului, ce contravin legislației, pînă la adoptarea hotărîrii definitive a Curții Constituționale;
 - j) exercită și alte atribuții stabilite prin lege.**

Articolul 97

Structura

Guvernul este alcătuit din Prim-ministru, prim-viceprim-ministru, viceprim-miniștri, miniștri și **alți membri stabiliți prin lege organică.**

Articolul 111

Unitatea teritorială autonomă Găgăuzia

(1) Găgăuzia este o unitate teritorială autonomă cu un statut special care, fiind o formă de autodeterminare a găgăuzilor, este parte integrantă și inalienabilă a Republicii Moldova și soluționează de sine stătător, în limitele competenței sale, potrivit prevederilor Constituției Republicii Moldova, în interesul întregii populații, problemele cu caracter politic, economic și cultural.

(2) Pe teritoriul unității teritoriale autonome Găgăuzia sînt garantate toate drepturile și libertățile prevăzute de Constituția și legislația Republicii Moldova.

(3) În unitatea teritorială autonomă Găgăuzia activează organe reprezentative și executive potrivit legii.

(4) Pămîntul, subsolul, apele, regnul vegetal și cel animal, alte resurse naturale aflate pe teritoriul unității teritoriale autonome Găgăuzia sînt proprietate a poporului Republicii Moldova și constituie totodată baza economică a Găgăuziei.

(5) Bugetul unității teritoriale autonome Găgăuzia se formează în conformitate cu normele stabilite în legea care reglementează statutul special al Găgăuziei.

(6) Controlul asupra respectării legislației Republicii Moldova în unitatea teritorială autonomă Găgăuzia se exercită de Guvern, în condițiile legii.

(7) Legea organică care reglementează statutul special al unității teritoriale autonome Găgăuzia poate fi modificată cu votul a trei cincimi din numărul deputaților aleși în Parlament.

Articolul 134

Statutul

(1) Curtea Constituțională este unica autoritate de jurisdicție constituțională în Republica Moldova.

(2) Curtea Constituțională este independentă de orice altă autoritate publică și se supune numai Constituției.

(3) Curtea Constituțională garantează supremația Constituției, asigură realizarea principiului separării puterii de stat în putere legislativă, putere executivă și putere judecătorească și garantează responsabilitatea statului față de cetățean și a cetățeanului față de stat.

Articolul 135

Atribuțiile

(1) Curtea Constituțională:

a) exercită, la sesizare, controlul constituționalității legilor și hotărârilor Parlamentului, a **decretelor Președintelui Republicii Moldova**, a hotărârilor și ordonanțelor Guvernului, precum și a tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte;

b) interpretează Constituția;

c) se pronunță asupra inițiativelor de revizuire a Constituției;

d) confirmă rezultatele referendumurilor republicane;

e) confirmă rezultatele alegerii Parlamentului și a Președintelui Republicii Moldova;

f) constată circumstanțele care justifică dizolvarea Parlamentului, demiterea Președintelui Republicii Moldova sau interimatul funcției de Președinte, precum și imposibilitatea Președintelui Republicii Moldova de a-și exercita atribuțiile mai mult de 60 de zile;

g) rezolvă cazurile excepționale de neconstituționalitate a actelor juridice sesizate de Curtea Supremă de Justiție;

h) hotărăște asupra chestiunilor care au ca obiect constituționalitatea unui partid.

(2) Curtea Constituțională își desfășoară activitatea din inițiativa subiecților prevăzuți de Legea cu privire la Curtea Constituțională.

Cadrul legal național

1. Legea nr. 344/1994 privind statutul juridic special al Găgăuziei (Gagauz-Yeri)

Art.14. – (1) Guvernatorul (Başkanul) este persoana oficială supremă a Găgăuziei. Lui i se subordonează toate autoritățile administrației publice ale Găgăuziei.

(2) Guvernatorul Găgăuziei este ales prin vot universal, egal, direct, secret și liber exprimat pentru un mandat de 4 ani, pe bază alternativă.

(3) Guvernatorul Găgăuziei trebuie să fie cetățean al Republicii Moldova care a împlinit vârsta de 35 de ani și posedă limba găgăuză.

(4) Guvernatorul Găgăuziei este confirmat în funcția de membru al Guvernului Republicii Moldova printr-un decret al Președintelui Republicii Moldova.

(5) Aceeași persoană este reeligibilă în funcția de Guvernator al Găgăuziei pentru două mandate consecutiv.

(6) Guvernatorul Găgăuziei exercită conducerea activității autorităților administrației publice și poartă răspundere pentru exercitarea atribuțiilor cu care este investit prin lege.

(7) Guvernatorul Găgăuziei emite, în condițiile prezentei legi, hotărâri și dispoziții care sînt executorii pe tot teritoriul Găgăuziei și intră în vigoare la data publicării.

(8) Guvernatorul Găgăuziei informează anual Adunarea Populară despre activitatea autorităților administrației publice din Găgăuzia.

(9) Suspendarea din funcție, înainte de termen, a Guvernatorului Găgăuziei are loc în cazul dacă acesta nu respectă Constituția Republicii Moldova, prezenta lege, legile locale și hotărârile Adunării Populare sau dacă a comis o infracțiune.

(10) Decizia de destituire a Guvernatorului Găgăuziei se ia cu votul a două treimi din deputații aleși ai Adunării Populare, iar decizia de destituire a altor persoane oficiale ale autorităților administrației publice – cu majoritatea de voturi ale deputaților Adunării Populare.

2. Legea cu privire la Guvern nr. 136 din 7 iulie 2017

Articolul 8. Investitura Guvernului

(1) După consultarea fracțiunilor parlamentare, Președintele Republicii Moldova desemnează un candidat pentru funcția de Prim-ministru.

(2) Candidatul pentru funcția de Prim-ministru cere, în termen de 15 zile calendaristice de la desemnare, votul de încredere al Parlamentului asupra programului de activitate și a întregii liste a Guvernului.

(3) Programul de activitate și lista Guvernului se dezbate în ședința Parlamentului. Acesta acordă încredere Guvernului cu votul majorității deputaților aleși.

(4) În baza votului de încredere acordat de Parlament, Președintele Republicii Moldova numește Guvernul prin decret, în termen de cel mult 14 zile calendaristice de la data adoptării de către Parlament a hotărârii pentru aprobarea programului de activitate al Guvernului și acordarea votului de încredere.

(5) În termen de cel mult 3 zile calendaristice de la data emiterii decretului privind numirea Guvernului, membrii Guvernului depun individual, în fața Președintelui Republicii Moldova, jurământul al cărui text este prevăzut la art.79 alin.(2) din Constituția Republicii Moldova.

Articolul 10. Structura și lista Guvernului

(1) Guvernul este alcătuit din:

- a) Prim-ministru;
- b) prim-viceprim-ministru;
- c) viceprim-miniștri;
- d) miniștri;
- e) alți membri stabiliți prin lege organică.

(2) **Persoanele care cad sub incidența prevederilor alin.(1) lit.e) devin membri ai Guvernului de drept, în baza funcției deținute, conform legii organice aplicabile, și nu trebuie expres menționați în lista Guvernului prezentată Parlamentului în vederea obținerii votului de încredere.**

(3) Lista Guvernului, prezentată Parlamentului de către candidatul la funcția de Prim-ministru în vederea obținerii votului de încredere, include lista candidaților la funcția de membru al Guvernului și lista ministerelor. La elaborarea listei candidaților la funcția de membru al Guvernului, candidatul la funcția de Prim-ministru trebuie să țină cont de legislația în domeniul asigurării egalității de șanse între bărbați și femei, corelate cu criteriile de profesionalism și de merit.

(4) Prim-ministrul are dreptul să solicite Parlamentului, în perioada exercitării mandatului, modificarea listei ministerelor în cazul necesității constituirii, reorganizării sau dizolvării acestora. Parlamentul decide asupra solicitării Prim-ministrului prin adoptarea unei hotărâri de modificare a listei ministerelor cu votul majorității deputaților aleși.

III. CIRCUMSTANȚE DE FAPT

1. Pe data de 22 mai 2023 Curtea de Apel Comrat a confirmat rezultatele alegerilor la funcția de Guvernator (Bașkan) al UTA Găgăuzia din 14 mai 2023 și a validat mandatul dnei Guțul Evghenia în această funcție. Hotărârea nu a fost contestată și a devenit irevocabilă.¹

2. Pe data de 19 iulie 2019, în mun. Comrat, în cadrul unei ședințe festive, a Adunării Populare a Găgăuziei, cu prezența Comisiei Electorale Centrale a Găgăuziei, oficialilor și cetățenilor, Guțul Evghenia a depus jurământul în calitate de Guvernator (Bașkan) al UTA Găgăuzia și a intrat în exercitarea funcției.²

3. De la intrarea în exercițiul mandatului de Guvernator al UTA Găgăuzia (peste 8 luni), în pofida prevederilor legale imperative, Președintele Republicii Moldova nu a semnat Decretul cu privire la confirmarea dnei Guțul în funcția de membru de drept al Guvernului. În acest sens, Guvernatorul Găgăuziei s-a adresat și cu un demers oficial în adresa Președintelui țării, dar care a rămas fără reacție.

4. Mai mult ca atât, în cadrul mai multor intervenții publice dna Președinte Maia Sandu a declarat că nu va semna acest Decret invocând motive care nu sunt prevăzute de cadrul legal în vigoare.³ Cu declarații asemănătoare a ieșit și Prim-ministrul dl Dorin Recean.⁴

5. Este necesar de remarcat faptul că în practica constituțională a Republicii Moldova o asemenea situație este una fără precedent și nu a mai existat vreodată un refuz de confirmare a nou alesului Guvernator al Găgăuziei în calitate de membru de drept al Guvernului.

6. Astfel, anterior Președinții Republicii Moldova de fiecare dată, la emiterea Decretului de numire a Guvernului în baza votului de încredere acordat de Parlament prevedeau expres calitatea de membru al Guvernului a Guvernatorului Găgăuziei. Ultimul Decret în acest sens a fost Decretul nr. 839 din 16 februarie 2023 privind numirea Guvernului. Potrivit art. 2 al Decretului, doamna Irina Vlah a fost confirmată în funcția de membru al Guvernului.

7. În cazul în care intrarea în exercițiul funcției de Guvernator al UTA Găgăuzia nu coincidea cu numirea Guvernului atunci șeful statului semna decrete

¹ https://cacm.instante.justice.md/ro/pigd_integration/pdf/541bd475-728a-4586-8471-ac5f74678315

² <https://www.youtube.com/watch?v=ei2EF7yfeFE>

³ <https://tv8.md/2023/05/06/va-semna-presedinta-decretul-privind-numirea-evgheniei-gutul-in-functia-de-bascan-sandu-in-aceasta-tara-respectam-democratia/231341>
<https://politik.md/maia-sandu-nu-se-grabeste-cu-numirea-bascanului-gagauziei-in-componenta-guvernului-exista-suspiciuni-in-legatura-cu-aceasta-persoana/>
<https://tvr Moldova.md/article/b21d51d0ede96889/presedinta-maia-sandu-refuza-sa-numeasca-bascanul-gagauziei-in-guvernul-r-moldova-aceasta-persoana-este-ghidata-de-sor.html>

⁴ <https://realitatea.md/recean-nu-o-vrea-pe-gutul-in-guvern-exista-dosare-penalc-in-primul-rand-cu-asta-trebuie-sa-ne-clarificam/>

separate privind confirmarea Guvernatorului Găgăuziei în funcția de membru al Guvernului (Decretele Președintelui: nr. 613/1998; 1168/1999; 942/2007; 1522/2015, 1246/2019).

8. Menționăm că în cazurile anterioare, confirmarea Bașkanului ca membru al Guvernului se efectua în termene restrânse care nu depășeau două săptămâni. În cazul din speță întârzierea a depășit opt luni.

V. PRETINSELE ÎNCĂLCĂRI ȘI ARGUMENTELE DE RIGOARE

Privind admisibilitatea prezentei sesizări

9. Potrivit art. 134 din Constituție, Curtea Constituțională este unica autoritate de jurisdicție constituțională în Republica Moldova. Curtea Constituțională garantează supremația Constituției. Conform competențelor stabilite de art. 135 din Legea Supremă, Curtea Constituțională exercită controlul constituționalității legilor și hotărârilor Parlamentului, a **decretelor Președintelui Republicii Moldova** ...
10. Prezenta sesizare, se referă în primul rând, la omisiunea de emitere obligatorii a Decretului șefului statului în exercitarea obligațiilor sale constituționale și legale, obligațiune care se referă la structura și componența Guvernului Republicii Moldova, membrii căruia se numesc și se confirmă exclusiv de Președintele Republicii Moldova.
11. Ce ține de verificarea constituționalității nu a unui decret concret, deja emis, dar verificarea dacă este conform Constituției omisiunea de a emite un decret menționăm faptul că în jurisprudența sa Curtea Constituțională a reținut posibilitatea ca omisiunea să constituie obiect de examinare al Curții Constituționale.
12. În acest context, atragem atenția la următoarea jurisprudență a Curții:

„39. În jurisprudența sa, Curtea a reținut că omisiunea legislativă poate constitui obiect de examinare al Curții Constituționale dacă această omisiune afectează un drept constituțional fundamental (a se vedea, în acest sens, HCC nr.12 din 6 aprilie 2021, § 35 și jurisprudența citată acolo).

*66. Prin urmare, Curtea decide ca în cazul excepției de neconstituționalitate a articolului 32 din Legea insolvenței nr.149 din 29 iunie 2012 privind omisiunea de a reglementa un mecanism pentru recuperarea cheltuielilor efectuate în avans și pentru încasarea remunerației administratorului provizoriu în situația în care în patrimoniul debitorului nu există bunuri, ridicată de dl Marcel Lungu, administrator al insolvenței, în dosarele nr.2i-81/20 și nr.2i-12/21, pendinte la Judecătoria Chișinău, sediul central, hotărârea să producă efecte de la data adoptării.” **HCC nr. 8/2022***

„70. Curtea reține că neindicarea termenului de aplicare a măsurii liberării provizorii sub control judiciar constituie o omisiune legislativă contrară Constituției.

71. În acest context, Curtea reține că, fiind în prezența unei omisiuni legislative și în virtutea rolului său de garant al supremației Constituției, nu poate ignora viciul de neconstituționalitate existent, deoarece tocmai această omisiune este cea care generează, eo

ipso, încălcarea dreptului constituțional al persoanei de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle. Or, Curtea Constituțională, potrivit art.134 din Legea fundamentală, garantează supremația Constituției, ceea ce presupune, printre altele, conformitatea întregului drept cu Constituția.

72. În această ordine de idei, Curtea reține critica de neconstituționalitate a articolului 191 din Codul de procedură penală, în partea ce ține de nereglementarea unui termen rezonabil pentru care poate fi dispusă măsura preventivă liberarea provizorie sub control judiciar, deoarece tocmai omisiunea și imprecizia legislativă sunt cele care generează încălcarea dreptului fundamental pretins a fi încălcat.” **HCC nr. 17/2016**

„73. În lumina celor enunțate, Curtea reține că menținerea salarizării diminuate a funcționarilor din instituțiile menționate în raport cu funcționarii din cadrul Parlamentului și al autorităților executive afectează principiile consfințite de articolele 6 și 16 din Constituție. În același timp, omisiunea recalculării salariilor acestora din data Hotărârii nr.24 din 10 septembrie 2013 constituie o încălcare a articolului 140 din Constituție și pune în discuție atitudinea preconcepută a executivului și a Parlamentului față de Curtea Constituțională.” **HCC nr. 25/2014**

„58. Curtea reține că lipsa prevederii unei durate maxime de aplicare a măsurii preventive sub forma obligației de a nu părăsi țara constituie o omisiune legislativă contrară Constituției.

59. În acest context, Curtea reține că, fiind în prezența unei omisiuni legislative și în virtutea rolului său de garant al supremației Constituției, nu poate ignora viciul de neconstituționalitate existent, deoarece tocmai această omisiune este cea care generează, eo ipso, încălcarea dreptului constituțional al persoanei de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle.” **HCC nr. 19/2018**

„83. Rezumând cele enunțate supra, Curtea conchide că articolul 81 din Codul de procedură penală contravine, în partea referitoare la omisiunea includerii soțului/soției în calitate de potențial succesori în procesul penal al părții vătămate sau al părții civile, articolului 20 coroborat cu articolul 54 din Constituție și, prin urmare, este neconstituțional.” **HCC nr. 12/2021**

„102. Curtea reține că articolele Decretului Președintelui Republicii Moldova nr.534-VII din 8 martie 2013 aparent nu contravin reglementărilor articolului 103 alin.(2) din Constituție. În același timp, lipsa unor dispoziții în Decretul nr.534-VII din 8 martie 2013 referitoare la desemnarea Prim-ministrului interimar constituie o omisiune. Curtea constată că această omisiune a survenit ca rezultat al aplicării prevederilor articolului 103 alin.(2) din Constituție, fără a fi corelate cu prevederile articolelor 1 alin.(3) și 101 alin.(2). ... Astfel, pentru corectarea omisiunii date, Președintele urmează să desemneze un Prim-ministru interimar, în conformitate cu prevederile articolelor 1 alin.(3), 101 alin.(2) și 103 alin.(2) din Constituție, așa cum au fost interpretate de Curte în prezenta cauză.” **HCC nr. 4/2013**

13. După adoptarea Codului administrativ al RM, o mare parte din acte administrative, fie cu caracter individual sau normativ pot fi contestate în instanțele de drept comun. În acest sens și Curtea Constituțională și-a revizuit jurisprudența.

14. În același timp, Înalta Curte nu a exclus, ba chiar în unele cazuri, a insistat că acele acte cu caracter individual (hotărâri sau decrete) care afectează norme de

ordin constituțional rămân în competența Curții Constituționale în virtutea atribuțiilor prevăzute de art. 135 din Constituție.

15. Astfel, prin Hotărârea sa nr. 13/2021 Curtea a stabilit următoarele:

„25. Curtea a reținut că a confirmat ulterior această linie jurisprudențială, i.e. în Hotărârea sa nr.13 din 20 mai 2020. Totuși, în această Hotărâre, Curtea a subliniat că noua sa orientare jurisprudențială nu presupune lipsa de competență a Curții Constituționale în cazul în care sunt contestate hotărârile ale Parlamentului sau decrete ale Președintelui Republicii Moldova referitoare la funcții de demnitate publică de rang constituțional (i.e., care sunt prevăzute expres în Constituție sau care au un rol fundamental pentru ordinea juridică constituțională) [HCC nr.13 din 21 mai 2020, § 37].

26. În Hotărârea sa cu nr.20 din 9 iulie 2020, la § 28, Curtea a precizat că sistemul controlului de constituționalitate în Republica Moldova pornește de la două asumptii: concentrează competența controlului de constituționalitate într-un singur organism – Curtea Constituțională – și situează această autoritate în afara puterii judecătorești. În mod inevitabil, apare necesitatea distribuirii competenței de a judeca anumite materii între Curtea Constituțională și instanțele de drept comun, astfel încât să se asigure coabitarea dintre autoritățile statului.

27. În aceeași hotărâre, Curtea a subliniat că delimitarea competențelor între Curtea Constituțională și instanțele de drept comun este relativ simplă. În general, soluționarea cazurilor care comportă o dimensiune constituțională reprezintă monopolul Curții Constituționale, pe când soluționarea cazurilor care implică aplicarea legislației infraconstituționale le revine instanțelor de drept comun. Delimitarea competențelor se justifică mai ales pentru că Constituția este, în principal, un instrument juridic și politic a cărui interpretare reclamă o pregătire deosebită. Textele constituționale au, în majoritatea lor, particularitatea de a fi redactate cu utilizarea unor formule vaste și generale, iar interpretarea lor presupune oferirea unor răspunsuri consolidate. Această particularitate impune o diferență esențială între activitatea pe care o prestează judecătorii constituționali și activitatea pe care o exercită judecătorii de drept comun, care aplică de cele mai multe ori texte legale clare și bine-definite. Nu întâmplător, în circumstanțele în care un judecător de drept comun consideră, într-un caz, că o lege este neclară sau imprevizibilă și este incident un drept garantat de Constituție, el trebuie să ridice, din oficiu, excepția de neconstituționalitate (HCC nr.20 din 9 iulie 2020, § 29).

28. Curtea Constituțională este singura autoritate competentă să se pronunțe în mod definitiv cu privire la un aspect care ține de Constituție și care vizează direct funcționarea Curții Constituționale și raporturile ei cu autoritățile statului, fiind exceptată de la orice cenzură din partea unei autorități publice care aplică și interpretează norme inferioare Constituției (HCC nr.20 din 9 iulie 2020, §30).

29. Așadar, în decizia sa de admisibilitate, Curtea Constituțională a reținut, având în vedere jurisprudența citată supra, că actele contestate constituie obiect al controlului său de constituționalitate, așa cum a interpretat articolul 135 alin.(1) lit.a) din Constituție în jurisprudența sa anterioară, în cazul controlului exercitat în privința Hotărârilor Parlamentului. Curtea și-a motivat competența sa de a examina hotărârile Parlamentului atacate în prezenta cauză în virtutea aplicabilității directe a dispozițiilor Constituției în cazul numirii, revocării sau destituirii printr-o Hotărâre a Parlamentului a judecătorului Curții Constituționale.

30. Așadar, în pofida faptului că hotărârile Parlamentului stabilesc calea contenciosului administrativ, Curtea a precizat că ea este unica competentă să examineze conformitatea cu Constituția a actelor contestate. Ab absurdo, Parlamentul ar putea exclude de la controlul de constituționalitate orice hotărâre a sa, golind de conținut prevederile constituționale referitoare la posibilitatea exercitării controlului de constituționalitate al hotărârilor Parlamentului. Continuând această logică, Parlamentul s-ar putea imuniza față

de orice tip de control judecătoresc (constituțional sau de drept comun), coborând în derizoriu principiul separației puterilor în stat. Considerentele de mai sus i-au permis Curții să conchidă că este competentă să efectueze controlul de constituționalitate în prezenta cauză.”

16. Luând act cele expuse mai sus considerăm că examinarea constituționalității omisiunii Președintelui țării de a emite Decretul cu privire la confirmarea în funcție a unui membru al Guvernului ține de competența Curții Constituționale iar prezenta sesizare corespunde tuturor cerințelor legale de admisibilitate.

Cu privire la temeiurile de fond ale sesizării și incidența normelor constituționale

17. Considerăm că refuzul sau omisiunea Președintelui Republicii Moldova de semna Decretul cu privire la confirmarea doamnei Evghenia Guțul în funcția de membru de drept al Guvernului încalcă prevederilor constituționale prevăzute la art. 1 alin. (3) – principiul legalității, raportat la: art. 79 – jurământul Președintelui; art. 88 lit. j) – exercitarea de către șeful statului a altor atribuții stabilite de lege; art. 97 – structura Guvernului și art. 111 – statutul constituțional al UTA Găgăuzia.
18. Conform prevederilor art. 79 alin. (2) al Constituției *Candidatul a cărui alegere a fost validată depune în fața Parlamentului și a Curții Constituționale, cel târziu la 45 de zile după alegeri, următorul jurământ: "Jur să-mi dăruiesc toată puterea și priceperea propășirii Republicii Moldova, să respect Constituția și legile țării, să apăr democrația, drepturile și libertățile fundamentale ale omului, suveranitatea, independența, unitatea și integritatea teritorială a Moldovei".*
19. Art. 88 lit. j) prevede că șeful statului exercită și **alte atribuții stabilite prin lege.**
20. Una din competențele constituționale de bază ale Președintelui este numirea Guvernului, inclusiv, numirea unor membri ai Guvernului în caz de remaniere guvernamentală (art. 97 din Constituție).
21. Potrivit art. 97 din Legea Supremă Guvernul este alcătuit din Prim-ministru, prim-viceprim-ministru, miniștri și **alți membri stabiliți prin lege organică.**
22. Art. 10 alin. (1) lit. e) din Legea cu privire la Guvern reiterează aceleași norme potrivit cărora Guvernul este alcătuit din **alți membri stabiliți prin lege organică.**
23. Art. 111 din Constituție reglementează expres și ridică la nivel constituțional statutul unității teritoriale autonome Găgăuzia. Potrivit alin. (7) din această normă constituțională *Legea organică care reglementează statutul special al unității teritoriale autonome Găgăuzia poate fi modificată cu votul a trei cincimi din numărul deputaților aleși în Parlament.* Astfel, constatăm un regim special pe care l-a acordat legiuitorul constituant pentru legea organică care prevede statutul juridic al UTA Găgăuzia.

24. Conform art. 14 alin. (4) din Legea nr. 344/1994 cu privire la statutul juridic special al Găgăuziei (Gagauz-Yeri) **Guvernatorul Găgăuziei este confirmat în funcția de membru al Guvernului Republicii Moldova printr-un decret al Președintelui Republicii Moldova.** Aceleași prevederi se conțin și în Regulamentul Găgăuziei – Legea Supremă a Găgăuziei (art. 66).
25. Luând act de normele constituționale și legale menționate supra constatăm, cu certitudine, că în structura Guvernului Republicii Moldova intră, de drept, Guvernatorul Găgăuziei.
26. Considerăm că ignorarea sau refuzul deliberat de a confirma în funcția de membru al executivului Guvernatorul Găgăuziei constituie sfidarea art. 97 din Constituție care prevede expres că pe lângă miniștri, Guvernul este alcătuit și din alți membri stabiliți prin lege organică – în cazul de față – Bașkanul Găgăuziei. În acest caz depășirea normei constituționale este evidentă dat fiind că nu este respectată structura Guvernului care reiese expres din art. 97 din Constituție.
27. Președintele Republicii Moldova, în calitatea sa de șef al statului are un statut constituțional reglementat strict, cu drepturi și obligații. Președintele Republicii Moldova în exercitarea atribuțiilor sale nu dispune de o marjă de apreciere largă în condițiile în care legislația prevede expres și imperativ îndeplinirea unor acțiuni în legătură cu numirea membrilor Guvernului.
28. La depunerea jurământului constituțional prevăzut la art. 79 Președintele țării s-a angajat direct să respecte Constituția și legile țării. Art. 88 lit. j) prevede alte atribuții pe care le are șeful statului potrivit legii, adică obligațiuni care reies direct potrivit cadrului normativ în vigoare.
29. Considerăm că refuzul deliberat al șefului statului de a executa o prevedere imperativă a legii care obligă Președintele de a confirma Guvernatorul Găgăuziei în funcția de membru al Guvernului constituie o sfidare a prevederilor art. 79 – adică o încălcare a propriului jurământ și o violare a art. 88 care prevede obligația șefului statului de exercita alte atribuții potrivit legii.
30. În același timp, refuzul deliberat și nemotivat legal de a executa o prevedere imperativă a legii constituie o **încălcare a principiului legalității și statului de drept consacrat la art. 1 alin. (3) din Constituție.** Chiar dacă acest principiu nu poate fi examinat separat, acesta urmează a fi analizat în raport cu încălcarea normelor constituționali expuse mai sus.
31. Curtea Constituțională a relevat de nenumărate ori că la baza statului de drept, consacrat de art. 1 alin. (3) din Constituție, stă **principiul legalității.** Nici o lege și nici un alt act juridic care contravine prevederilor Constituției nu are putere juridică (art. 7 din Constituție).
32. Înalta Curte a menționat că „legalitatea, ca principiu de bază al statului de drept, presupune conformitatea normei sau a actului juridic cu normele superioare care stabilesc condiții de procedură privind edictarea normelor juridice. Curtea a reținut, cu valoare de principiu, că **statul de drept nu este o ficțiune, care are doar natură declarativă. Funcționarea statului de drept trebuie să se manifeste prin acțiuni practice.**
33. Curtea a afirmat că la baza statului de drept, consacrat de art. 1 alin. (3) din Constituție, stă **principiul legalității,** care presupune că respectarea legilor este

obligatorie, iar încălcarea acestei obligații constituționale atrage implicit afectarea principiului statului de drept (HCC nr. 12/2020).

34. Curtea Europeană a Drepturilor Omului consideră că principiul statului de drept, menționat în preambulul Convenției, este "un element al patrimoniului spiritual comun al statelor membre ale Consiliului European" și se referă la Convenție în ansamblu. Acest principiu al statului de drept a fundamentat, în special, cerința stabilită de Curte de protecție adecvată împotriva ingerințelor arbitrare ale puterii publice (a se vedea, *inter alia*, Hotărârile CEDO *Engel și alții v. Olanda* din 8 iunie 1976, *Klass și alții v. Germania* 6 septembrie 1978, *Malone v. Regatul Unit* din 2 august 1984 etc.).

35. De asemenea, "statul de drept" este consacrat într-o serie de instrumente internaționale cu privire la drepturile omului și în alte documente care stabilesc standarde în materie. Astfel, valorile statului de drept sunt consacrate în Preambulul Declarației Universale a Drepturilor Omului. Rezoluția Comisiei ONU pentru Drepturile Omului nr.32/2005 privind democrația și statul de drept abordează elemente ale separației puterilor, supremației legii și egalității tuturor în fața legii. Acest document, *inter alia*:

"8. Reamintește că interdependența dintre o democrație funcțională, instituții responsabile și puternice și statul de drept efectiv este esențială pentru un guvern legitim și eficient. [...]

11. Reamintește faptul că democratizarea poate fi un proces fragil și că statul de drept și respectarea drepturilor omului sunt esențiale pentru stabilitatea societăților democratice; [...]

12. Reamintește că statele sunt garanți ai democrației, ai drepturilor omului și ai statului de drept și poartă responsabilitatea pentru punerea lor în aplicare pe deplin; [...]

14. Invită statele membre să facă eforturi continue pentru a consolida statul de drept și promovarea democrației prin: [...]

b) garantarea că nici o instituție sau persoană publică sau privată nu este mai presus de lege, asigurându-se că: [...]

(iii) toți agenții guvernamentali, indiferent de pozițiile lor, sunt imediat și pe deplin trași la răspundere pentru orice încălcare a legii pe care o comit; [...]

(vi) strategiile și măsurile anticorupție cuprinzătoare sunt în mod adecvat dezvoltate și aplicate pentru a menține independența și imparțialitatea sistemului judiciar, precum și pentru a asigura responsabilizarea membrilor sistemelor judiciar, legislativ și executiv. [...]"

36. În Decizia Consiliului Ministerial al OSCE nr.7/08 privind consolidarea statului de drept în spațiul OSCE, statele participante la OSCE sunt invitate să-și onoreze obligațiile privind respectarea statului de drept, atât la nivel internațional, cât și național, inclusiv în toate aspectele legate de legislația lor, administrație și justiție. De asemenea, în același document, statele sunt încurajate să-și consolideze eforturile în vederea sporirii, *inter alia*, a **responsabilității instituțiilor de stat și a persoanelor oficiale, a respectării statului de drept în administrația publică, precum și a rolului curților constituționale ca**

instrument pentru asigurarea respectării în toate instituțiile de stat a principiilor statului de drept, democrației și drepturilor omului.

37. În declarațiile sale publice Președintele statului a argumentat refuzul de confirmare a Guvernatorului Găgăuziei ca membru al Guvernului prin anumite conflicte instituționale la nivelul autonomiei sau prin existența unor investigații penale în care este vizat Guvernatorul.
38. De remarcat faptul că Legea cu privire la Guvern, în art. 16 alin. (2) prevede expres cerințele care trebuie să le îndeplinească un membru al Guvernului și motivele pentru care o persoană nu poate fi numită. În cazul din prezenta speța, în privința Guvernatorului în funcție a Găgăuziei dnei E. Guțul nu există niciun temei legal pentru refuz de numire în funcția de membru al Guvernului.
39. Ce ține de acuzațiile cu privire la unele investigații penale remarcăm faptul că nu există nicio sentință definitivă a instanței de judecată în privința dnei Guțul. Astfel, insistența pe aceste motive aduc **grave atingeri a principiului constituțional al prezumției de nevinovăție garantat de art. 21 al Constituției.**
40. De asemenea, în unele declarații, a sunat argumentul precum că legea nu prevede un termen în care șeful statului ar trebui să exercite această obligație legală. Acest argument, de asemenea este nejustificat din următoarele considerente.
41. Chiar dacă legislația nu prevede un termen expres de emitere a Decretului de numire a Guvernatorului nou ales în funcția de membru al Guvernului, acest proces nu poate fi târănat și nici nu poate depăși mai mult de 14 zile de la depunerea jurământului. Această concluzie reiese direct și din aplicarea sistemică a prevederilor art. 8 alin. (4) din Legea cu privire la Guvern care stabilește expres că din momentul votului de încredere acordat de Parlament Președintele numește Guvernul prin decret, în termen de cel mult 14 zile calendaristice. Iar jurământul se depune individual în termen de cel mult 3 zile de la emiterea decretului (alin. (5) al aceluiași articol). Art. 60 al Codului administrativ prevede termenul general al procedurii administrative de 30 de zile dacă legea nu prevede altfel. În cazul descris considerăm că termenul maxim de încheiere a procedurii administrative este 14 zile de la depunerea jurământului. În orice caz, aceste termen nu poate depăși 30 de zile.
42. Prin refuzul deliberat al Președintelui de a executa o prevedere legală cu referire la confirmarea Guvernatorului Găgăuziei ca membru al Guvernului, în raport cu declarațiile politice aferente și acuzațiile nefondate, considerăm că Președintele țării **sfidează obligația imparțialității și a neutralității politice**, principii statuat în jurisprudența Curții Constituționale.

43. În Hotărârea nr.32 din 29 decembrie 2015, Curtea a reținut că în procesul desemnării candidatului pentru funcția de Prim-ministru, Președintele Republicii trebuie să facă dovada imparțialității și a neutralității sale politice, precum și a echidistanței sale față de toate grupurile parlamentare. Președintele nu are dreptul constituțional de a se suprapune grupurilor parlamentare, nu-i poate impune Parlamentului o anumită opțiune cu privire la persoana care va ocupa funcția de Prim-ministru și nu poate refuza desemnarea unui candidat propus de majoritatea parlamentară pentru faptul că candidatul are opțiuni politice diferite de ale sale (a se vedea § 94, 117 și 118 din Hotărârea citată). Astfel, dacă după consultări Președintele Republicii promovează un candidat propriu și refuză să desemneze candidatul propus de majoritatea parlamentară, Curtea reține că prin acest fapt Președintele țării ar anula scopul consultării fracțiunilor parlamentare, consultări care au loc pentru identificarea unui candidat susținut de majoritatea parlamentară, și ar încălca obligația imparțialității și a neutralității sale politice.
44. În același sens, Curtea Europeană a recunoscut legitimitatea restrângerii activității politice a unor astfel de autorități publice din necesitatea **garantării neutralității politice** a acestora și asigurării îndeplinirii corespunzătoare a obligațiilor care le revin în mod imparțial, tratând toți cetățenii într-un mod egal, echitabil și fără a fi influențat de considerentele politice (*a se vedea Ahmed și alții v. Regatul Unit, hotărârea din 2 septembrie 1998; Rekvényi v. Ungaria, hotărârea din 20 mai 1999*).
45. În hotărârea sa nr. 35/2017 Curtea Constituțională a stabilit următoarele:
- „55. Curtea subliniază că prin depunerea jurământului Președintele Republicii Moldova își asumă un angajament juridic față de întreg poporul Republicii Moldova.*
- 56. Curtea reține că Președintele Republicii trebuie să reprezinte un factor unificator pentru instituțiile statului, societate și partidele politice. Prin urmare, șeful statului nu poate fi, în sine, un factor de blocaj politic sau instituțional ori să genereze factori de conflict. Președintele exercită funcția de mediere între puterile statului, precum și între stat și societate.*
- 57. Curtea menționează că soluționarea divergențelor apărute între puterile statului, precum și între partidele politice, pot fi realizate doar atunci când Președintele Republicii este un arbitru care se identifică cu interesul național, însă nu cu un partid politic.*
- 58. În acest sens, Curtea reiterează jurisprudența sa anterioară în care a statuat că, din logica construcției constituționale a statelor de drept, **șefii de stat nu exprimă o voință de natură politică** (HCC nr.32 din 29 decembrie 2015).*
- 59. De asemenea, în Hotărârea nr.32 din 29 decembrie 2015 privind desemnarea candidatului pentru funcția de Prim-ministru, Curtea a subliniat că **Președintele Republicii trebuie să facă dovada imparțialității și neutralității sale politice, echidistanței sale față de toate grupurile parlamentare. Președintele nu are dreptul constituțional de a se suprapune grupurilor parlamentare.***
- 60. La fel, și în Hotărârea nr.2 din 24 ianuarie 2017, Curtea a menționat că **voința politică a Președintelui nu poate constitui o sursă de blocaj, pe de o parte, și nu poate***

anula, pe de altă parte, competențele Prim-ministrului în cadrul procedurii de codecizie în remanierea guvernamentală.

61. Curtea reține că neutralitatea politică a Președintelui Republicii produce un impact asupra încrederii populației în respectiva funcție.

62. Prin urmare, în Hotărârea nr.2 din 24 ianuarie 2017, Curtea a menționat că Președintele Republicii Moldova este obligat să acționeze în interesele întregii societăți, și nu ale unei părți a acesteia, ale unui grup sau partid politic. **Din aceste considerente, Președintele Republicii Moldova nu poate fi membru al unui partid politic și nu poate promova sub nici o formă interesele unui partid politic.**

63. De asemenea, în Hotărârea nr.24 din 27 iulie 2017, Curtea a subliniat că în cadrul sistemelor parlamentare **șeful statului joacă rolul unui arbitru, sau al unei puteri neutre, fiind detașat de partidele politice.** Chiar dacă nimeni nu poate împiedica șeful statului să aibă opiniile și simpatiile sale politice, mandatul pe care îl exercită este limitat. Președintele este un element important al sistemului politic, dar acesta nu este un partizan al politicului. Deși alegerea prin vot popular tinde să consolideze poziția Președintelui, în sistemele constituționale similare, președinții aleși prin vot popular continuă să joace rolul de putere neutră și nu dispun de competențe largi, iar balanțele și contrabalanțele necesare sunt garantate de parlamentarism (§§ 113, 114).

64. Această opinie este susținută și de către Comisia de la Veneția, fiind expusă în Avizul asupra propunerilor Președintelui Republicii Moldova de modificare a Constituției în vederea extinderii competențelor de dizolvare a Parlamentului, adoptată la cea de-a 111-a sesiune plenară din 16-17 iunie 2017, CDL-AD(2017)014.

65. Totodată, în Avizul asupra revizuirii Constituției Turciei, adoptat la cea de-a 110-a sesiune plenară (Veneția, 10-11 martie 2017), Comisia de la Veneția a reținut că **persistă îndoiele dacă o persoană strâns legată cu un anumit partid politic poate să își asume și să fie observată ca asumându-și rolul de Președinte al statului.** Comisia a menționat că **este greu de conciliat o președinție simbolică și neutră din punct de vedere politic cu o președinție angajată politic.** Totodată, Comisia de la Veneția a subliniat că **abrogarea incompatibilității politice a Președintelui statului reprezintă un semnal că partizanatul politic este dorit** (CDL-AD(2017)005, § 53 și 55).”

46. Pe data de 23 decembrie 1994 Parlamentul Republicii Moldova a adoptat Legea nr. 344-XIII privind statutul juridic special al Găgăuziei (Gagauz-Yeri). Legea a fost aprobată în vederea păstrării identității naționale a găgăuzilor, dezvoltării plenare și multilaterale, prosperării limbii și culturii naționale, asigurării sinestărotniciei politice și economice.

47. Conform prevederilor legii menționate, Găgăuzia este o unitate teritorială autonomă cu un statut special care, fiind o formă de autodeterminare a găgăuzilor, este o parte componentă a Republicii Moldova. Găgăuzia soluționează de sine stătător, în limitele competenței sale, în interesul întregii populații, problemele dezvoltării politice, economice și culturale.

48. Pe data de 25 iulie 2003 Parlamentul Republicii Moldova a adoptat Legea constituțională nr. 344-XV prin care statutul autonomiei Găgăuze a fost ridicat la nivelul Legii Supreme.

49. Astfel, potrivit art. 111 alin. (1) din Constituție Găgăuzia este o unitate teritorială autonomă cu un statut special care, fiind o formă de autodeterminare a

- găgăuzilor, este parte integrantă și inalienabilă a Republicii Moldova și soluționează de sine stătător, în limitele competenței sale, potrivit prevederilor Constituției Republicii Moldova, în interesul întregii populații, problemele cu caracter politic, economic și cultural.
50. La aprobarea acestei legi constituționale au fost consultați un cerc larg de reprezentanți la nivel național, din autonomia găgăuză, cât și experți internaționali.
 51. În anul 2002 Comisia de la Veneția a avizat proiectul de modificare a Constituției cu referire la autonomia găgăuză stabilind unele principii care urmează a fi respectate și astăzi de către autoritățile centrale în raport cu regiunea autonomă din componența Republicii Moldova.¹
 52. Astfel potrivit experților Comisiei de la Veneția, atunci când se discută despre autonomie sunt necesare de consens larg și consultări adecvate cu reprezentanții autonomiei. În cazul descris, astfel de consultări efective nu au avut loc.
 53. Potrivit experților Consiliului Europei, Constituția RM și legea privind statutul juridic special al UTA Găgăuzia trebuie să fie considerate o bază constituțională care să determine adoptarea altor norme. Nu trebuie să existe o lege sau alt act normativ care să contravină Constituției sau legii speciale. Legile organice și ordinare pot fi realizate în UTA Găgăuzia dacă acestea nu contravin Legii Supreme și prevederilor legii speciale.
 54. Comisia de la Veneția a apreciat necesitatea ridicării statutului autonomiei la nivel constituțional anume pentru a nu exista tentația Parlamentului de a modifica sau anula prin lege organică statutul autonomiei, chiar și cu votul de 3/5.
 55. Normele constituționale sunt importante pentru a evita eludarea de a consulta modificările legate de UTA Găgăuzia cu reprezentanții autonomiei și poporul găgăuz. Aceste norme constituționale pentru statutul autonomiei Găgăuzia sunt pozitive în contextul aprecierii și recunoașterii existenței autonomiei și determină atribuțiile la nivel de Constituție.
 56. Luând act de cele expuse, considerăm că omisiunea sau refuzul deliberat și nemotivat al Președintelui Republicii Moldova de confirma Guvernatorul Găgăuziei în funcția de membru al Guvernului, obligație care reiese direct din legea nr. 344/1994, reprezintă o afectare a statutului constituțional al autonomiei garantat de art. 111 din Legea Supremă.

57. În concluzie, constatăm următoarele:

- Președintele Republicii Moldova deliberat și nemotivat refuză confirmarea Guvernatorului Găgăuziei în funcția de membru al Guvernului în pofida normelor constituționale și legale imperative în acest sens;
- Prin acțiunile respective, șeful statului încalcă principiul legalității consacrat la art. 1 alin.(3) din Constituție, propriul jurământ prevăzut la art. 79, atribuțiile stabilite la art. 88 lit. j), structura Guvernului potrivit art. 97 din

¹ [https://www.venice.coe.int/webforms/documents/?pdf#CDL-AD\(2002\)020-e](https://www.venice.coe.int/webforms/documents/?pdf#CDL-AD(2002)020-e)

Constituție și statutul juridic special al UTA Găgăuzia stipulat la art. 111 din Legea Supremă;

- Refuzul de a semna Decretul privind confirmarea Guvernatorului Găgăuziei în funcția de membru, de drept, al Guvernului constituie o omisiune care este contrară Constituției, fapt care poate fi verificat exclusiv de Înalta Curte.

VI. CERINȚELE SESIZĂRII:

În temeiul celor expuse mai sus, în baza articolului 135, alineatul (1), litera a) din Constituția Republicii Moldova, a articolului 4, alineatul (1) lit. a) al Legii cu privire la Curtea Constituțională și a articolului 4, alineatul (1) lit. a) al Codului jurisdicției constituționale, solicităm Curții Constituționale a Republicii Moldova următoarele:

- A. Primirea și acceptarea spre examinare a prezentei sesizări;
- B. Verificarea constituționalității omisiunii de a emite Decretul Președintelui Republicii Moldova privind confirmarea Guvernatorului (Bașkanului) Găgăuziei (Gagauz-Yeri) în funcția de membru al Guvernului.

VII. La prezenta sesizare anexăm următoarele documente relevante:

- a) Copia dispozitivului hotărârii Curții de Apel Comrat de confirmare a rezultatelor alegerilor și validării mandatului de Guvernator din 22 mai 2023;
- b) Copia procesului verbal al ședinței speciale a Adunării Populare a Găgăuziei privind depunerea jurământului Bașkanului ales din 19 iulie 2023.

Cu cea mai înaltă considerațiune pentru Onorata Curte,

Digitally signed by Apostolova Reghina
Date: 2024.02.20 14:34:13 EET
Reason: MoldSign Signature
Location: Moldova

Digitally signed by Tauber Marina
Date: 2024.02.20 14:33:17 EET
Reason: MoldSign Signature
Location: Moldova

Digitally signed by Jardan Petru
Date: 2024.02.20 14:37:53 EET
Reason: MoldSign Signature
Location: Moldova

Digitally signed by Fotescu Vadim
Date: 2024.02.20 14:35:12 EET
Reason: MoldSign Signature
Location: Moldova

Digitally signed by Ulanov Denis
Date: 2024.02.20 14:38:52 EET
Reason: MoldSign Signature
Location: Moldova

